

Ne maradjanak magukra a bajban

Daganatos betegek csoportjába lehet jelentkezni

• A Gyulafehérvári Caritas két munkatársa úgy döntött, munkaidőn kívül, önkéntesen hoz létre daganatos betegeket támogató csoportot. Egyre gyakoribb az ilyen típusú megbetegedés, így egyre többen zárkóznak be, maradnak magukra, támasz nélkül. Időben találkozási lehetnének egymás számára.

BALÁZS KATALIN

„A daganatos betegek száma egyre csak nő. Az újabbnál újabb betegekről szóló gyakori hírek elgondolkodtattak: mi lenne, ha velem történne meg? Mi lenne az első reakcióm? Miért pont velem történt? Mivel érdekeltem ki? Ezekre a kérdésekre a legnehezebb választ adni, hát miért ne lehetne **egy** olyan fórum, ahol találkozhatnak a betegek, nyíltan beszélgethetnek, felvállalhatják, hogy mi is zajlik a testükben, lelkükben. Mert sokszor még a családtagok elől is titkolják, orvoshoz sem akarnak fordulni, diagnózis felállítására akkor kerül sor, amikor már nagyon előrehaladott a kór” – fogalmazta meg a segítő szándék eredetét az egyik kezdeményező, András Ildikó. Az ő gondolata találkozott Kedves Rita elképzelésével: „A Caritasnak van daganatos betegeket

Kedves Rita és András Ildikó kéthetente várja a daganatos betegségben szenvedőket

FOTÓ: BALÁZS KATALIN

támogató csoportja Székelyudvarhelyen, illetve Marosvásárhelyen, és sokszor gondoltam arra, hogy biztosan lenne rá igény Gyergyószentmiklóson is, hiszen egyre többen, egyre fiatalabban betegszenek meg. Tudtam, hogy jó volna itt is csoportot létrehozni, de egyedül nem volt bátorságom nekifogni.”

A kapcsolatok ereje

Kedves Rita és András Ildikó szabadidőben végzett tevékenységéhez a Caritas biztosítja a teret és háttérrel. Az otthoni beteggondozó szolgálat gyergyószentmiklósi székhelyén, a Kossuth Lajos utcai ingatlanban tervezik a csoportfoglalkozásokat

is. Nem könnyű megszólítani az embereket, mert legszívesebben elrejtene a gondjukat, de a székelyudvarhelyi példa azt mutatja, hogy ha beindul **egy** támogató csoport, megmutatkozik az igény is rá. Székelyudvarhelyen már várólistára iratkoznak azok, akik csoporttagok szeretnének lenni. „Bizom benne, hogy itt is lesznek jelentkezők. Csak nagyon nehéz megszokniuk az embereket, hogy lehet, kell önmaguk érdekében valamit tenni, hogy itt gyarapodhat a lelki erő és a hasznosság érzése is, hiszen a csoport tagjai egymást megtartják. Fontos tudatosítani azt is, hogy a krízisben lévő ember elzárkózik, pedig a kapcsolatoknak van gyógyító erejük,

érdemes hát kilépni az elszigeteltségből” – fogalmazott Kedves Rita.

Mindenkinek jár támogatás

Nem számít, hány éves az ember, milyen végzettségű, és a daganatos betegség melyik válfajával küzd, az sem, hogy gyakorolja-e vallását, miben hisz. Mindenkinek helye van a csoportban, ahol kéthetente, csütörtökönként két órára találkozhatnak, beszélgetnek védett környezetben. A csoportra titoktartás érvényes, így bizalommal lehet arról is beszélni, amiről még otthon is nehéz. A részvételért nem kell fizetni.

„Azt szeretnénk, hogy senki se maradjon magára, hogy a beteg em-

ber érezze meg, nincs egyedül. Mindenki szeretne segíteni neki, csak nem tudják, hogyan lehetne” – fogalmazott András Ildikó, aki a 0732-830059-es telefonszámon hívható, itt lehet bejelenteni a részvételi szándékot, illetve további információkat kérni. A támogatói csoportba bármikor be lehet lépni, a következő találkozó december 13-án lesz, majd január 10-én és 24-én. A találkozások 17–19 óra között zajlanak Gyergyószentmiklóson, a Kossuth Lajos utca 31. szám alatt.

JEGYZET

PÉTER BEÁTA
Székelyhon

Hogy mi a tanulság, még mindig nem tudom

A mint megpillantottam, rögtön beleszerettem. Álmodni sem lehetett szebbet, megfelelőbbet. Azt hiszem, ezt leginkább csak a lányok érthetik (bocs, fiúk). Egyszerűen tökéletes volt.

Hogy ki volt az alkotója, nem tudni, de látszott, hogy nagy szeretettel készíthette, talán hajnalokig öltögette nagy gonddal, minden részletre odafigyelve, hová kerüljön a finom csipkebetét, mit takarjon és mit emeljen ki, hogy mégis sejtelmes legyen.

Szóval, megtaláltam a tökéletes ruhát a megyebálra, az év legfontosabb eseményére, amelyről aztán még hónapokig beszéltek a főúri salonokban. Egyáltalán nem mindegy tehát, hogy **egy** ilyen rangos estélyen **egy** hölgy

miben prezentálja magát, minden apró részletre pontosan oda kell figyelni. Nem feltétlenül a férfiak gyönyörködésére, hanem a vénkisasszonyok sárga irigységét, sőt megpukkadását is előidézendő. Meg a többiekét is, akik már hónapokkal korábban lefoglaltak maguknak **egy-egy** kiváló szabót, busásan megfizetve, hogy csak az ő gőncükkel foglalkozzon, vagy megrendelték külföldről a ruhájukat. Talán csak én rohagáltam szabótól szabóig, üzlettől üzletig kétségbeesetten az utolsó héten, amikor végre megláttam **egy** kirakatban. Készsében voltam már a szupéról, ezért másnapra halasztottam a vásárlást. Éjjel azonban láttam álmomban, ahogy a ruhában táncolok, G. herceg pedig lágyan átkarol.

Másnap este a bálon G. herceg valóban átkarolt, de a valósággá vált álom nem volt tökéletes. A bolt tulajdonosa ugyanis hosszú tengeri útra kelt, érkezése csak hónapok múlva volt várható. Szégyenszemre **egy** vacak rongyban kellett megjelenjek, azt is keresztanyám adta kölcsön. De amint kinyitott a bolt, rögtön megvettem a kiszemelt ruhát. Külön szekrénybe helyeztettem, hetente ellenőriztem, hogy a szobalány rendesen cseréli-e mellette a molyoknak egyáltalán nem kedves levendulát. Jövőre is lesz megyebál! A következő évben azonban csúnya betegség döntött ágyamra, nem mehet-

tem a megyebálra. Rá **egy** évre ott voltam ugyan, de mivel kifogytam a ruhából, ismét keresztanyám segített ki. Esztendőre rá – kitalálhatják –, pattant szét rajtam, kihíztam. Egyszer szinte sikerült benne elmenni, de az utolsó percekben indulás előtt szeretett unokahúgom megölegetett. Sajnos a fürtös hajú anygának jó étvágya van, így a kezéről a ruhámra került zsír-, csokoládé-, feketeribizli- és céklafoltra hirtelen nem volt megoldás. Makacs foltok ezek – bólogathatnak a tapasztalt háziasszonyok – de én még makacsabb vagyok, később kivettem a ruhából ezeket, noha már (ismét) rég túl voltunk a megyebálon.

Így teltek az évek. G. herceg is elhidegült tőlem. De ma nagy estélyt rendeztem, a legmagasabb körökből hívtam vendégeket! Néhányan halaszthatatlan elfoglaltságaik miatt visszamondták a meghívást, de a többiek biztosan ígérték, hogy eljönnek. Ugyan a lakáj nemrég jelentette, hogy a nagy havazás miatt elakadtak a hintók, de az én reményem nem koppant össze – mint a vendégeknek készített szuflé –, hogy egyszer csak begördülnek a kocsik a kastély elé valamikor. A ruha (tudják, a Ruha!) közben divatjamúlt lett, így átalakítottam. Ez van rajtam most, amint várom a vendégeket, kihúlt libasült és fonnyadó rukkolasaláta, na meg **egy** pohár bor mellett.